

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18720/2023
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Иван Тешић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу, промет и услуге експорт-импорт „Парамун“ д.о.о. из Ариља, чији је законски заступник директор ББ, а пуномоћник Зоран Јевђић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 863/23 од 11.04.2023. године, у седници одржаној 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 863/23 од 11.04.2023. године у ставу другом изреке и предмет у том делу враћа другостепеном суду на поновно суђење.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу П 49/22 од 31.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца АА којим је тражио да се изврши допуна пресуде Вишег суда у Ужицу П 49/22 од 16.12.2022. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава предлога.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 863/23 од 11.04.2023. године, ставом другим изреке, преиначено је решење Вишег суда у Ужицу П 49/22 од 31.01.2023. године, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име новчане ренте исплаћује износ од 6.376,24 динара месечно почев од 01.05.2021. године до 16.12.2022. године, с тим што је доспеле рате дужан платити одмах и одједном, са доспећем сваког месечног износа ренте 10. у месецу за претходни месец, а у случају доцње у плаћању обавезе је дужан да плати камату према Закону о затезној камати за сваки појединачни месечни износ почев од дана падања у доцњу до коначне исплате, као и за тражену разлику од досуђеног износа месечне ренте од 6.180,05 динара до тражених 6.376,24 динара почев од 16.12.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови, као неоснован. Тачком другом истог става одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду

трошкова састава предлога за доношење допунске пресуде. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставу другом изреке, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, али је учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези чл. 394, 395. и 396. Закона о парничном поступку у поступку пред другостепеним судом.

Одредбом члана 402. ЗПП прописано је да се у поступку по жалби против решења сходно примењују одредбе овог закона које се односе на жалбу против пресуде, осим одредбе члана 383. став 4. овог закона, уколико овим законом није другачије прописано.

Из списка ове правне ствари произлази да је на предлог тужиоца ради доношења допунске пресуде, Виши суд у Ужицу решењем П 49/22 од 31.01.2023. године одбио предлог тужиоца којим је тражио да се изврши допуна пресуде Вишег суда у Ужицу П 49/22 од 16.12.2022. године, као неоснован, са образложењем да првостепени суд није пропустио да одлучи о делу тужбеног захтева, јер је након изведених доказа досуђена тражена рента као вид изгубљене зараде у моменту доношења судске одлуке па убудуће, као зараду коју би тужилац остварио у моменту доношења судске одлуке и очекивани губитак у будућности.

Одлучујући о жалби тужиоца Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 863/23 од 11.04.2023. године преиначио ожалбено решење Вишег суда у Ужицу којим је одбијен предлог да се изврши допуна пресуде и мериторно одлучио о тужбеном захтеву, тако што је тужбени захтев на име новчане ренте почев од 01.05.2021. до 16.12.2022. године одбио као неоснован, са образложењем да је тужбени захтев за тражену ренту почев од маја месеца 2021. године остао у оптицају (за период од 01.05.2021. до 16.12.2022. године), а из разлога што у том временском периоду тужиоцу не припада материјална штета у виду новчане ренте јер је рента материјална штета која се досуђује од пресуђења па убудуће.

Међутим, основано је ревизијом тужиоца указано да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези са чл. 394, 395. и 396. ЗПП. Наиме, могућност преиначења пресуде ограничена је на случајеве предвиђене у тач. 1- 4. члана 394. ЗПП, што је у овом случају погрешно примењено, будући да одлука која је побијаном пресудом преиначена није мериторна одлука да би се могла преиначити и мериторно одлучити, већ се ради о решењу којим је одбијен предлог тужиоца којим је тражио да се изврши допуна пресуде, због чега је побијана пресуда морала бити укинута у ставу другом изреке и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање, у смислу упута из овог решења. Побито решење је

другостепени суд могао само да потврди или укине и врати предмет на поновно одлучивање о предлогу за доношење допунске пресуде.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци применом одредбе члана 415. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић